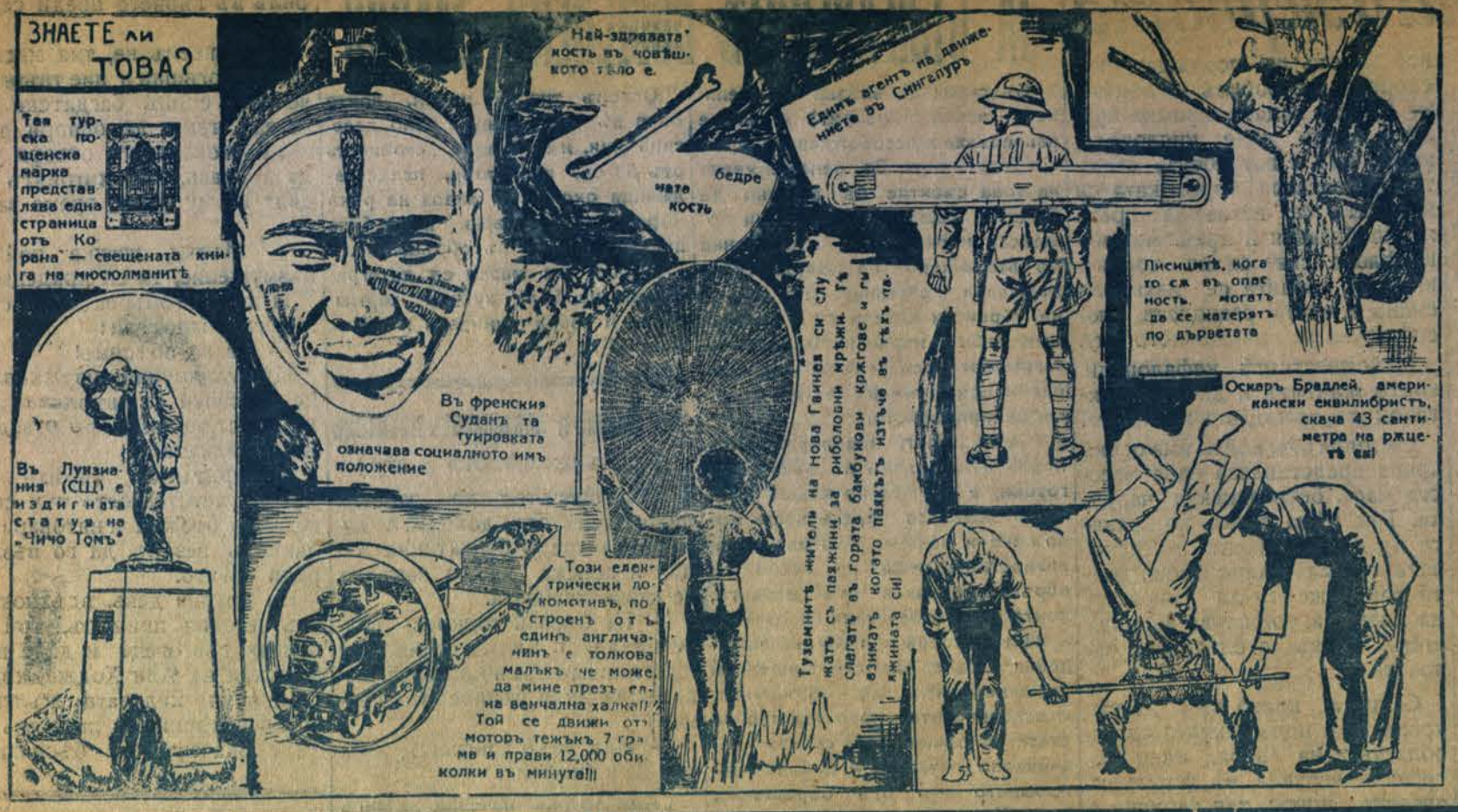

ЗАБАВЕНЪ ЛИТЪ

Знаете, че виното е по-леко отъ водата и че, ако го наливате по-лека въ чаша до половина пълна съ вода виното ще остане отгоре безъ да се смѣси съ водата.

Но сега можете ли да налѣете въ чашата най-напредъ вино, па върху него вода и виното да изплѣзе надъ водата безъ да се смѣсятъ?

Ето какъ ще направите това.

Разрѣжете единъ портокалъ (сега имъ е сезона!) на половина и извадете месото на едната половина безъ да повредите кората.

Въ полученото полукълбо пробийте, съ клечка за зжби, напримѣръ, две дупки една до друга. Тогава поставете това полукълбо въ една чаша, както е показано въ рисунката, така че кората да прилепне добре до чашата. Послѣ наливайте червено вино въ кората до като се изпълни пространството подъ кората. А следъ това допълнете до горе съ чиста вода.

Тогава ще видите, че една струя вино се изкачва презъ едната дупка къмъ поворхностьта, а водата минава презъ другата дупка и слиза да заеме мѣстото ѝ. Следъ малко, всичката вода щ бжде долу, а виното въ кората.

МАЛКИ СЪВЕТИ

Когато бѣлите картофи, не хвърляйте люспитѣ. Изсушете ги и с тѣхъ ще можете да палите огъ като съ трески.

Когато купувате кутии съ ко сервирани плодове или зеленчуц натиснете съ палеца си дъното кутията. Ако дъното издаде мет лически звукъ, това значи, че в кутията има въздухъ и консерв тѣ сѫ развалени.

Набавете си отъ редакцията на „ПѢТЕКА" следнитѣ книги съ крайно намалени цени:

	лева
Червеноокиятъ дяволъ	10
Принцътъ пиратъ	15
Съкровището на парагв.	
президентъ	5
Тайната на Чандеръ Рао	5
Поразяващата ржка	10

ЗОВ ОТ ЦЯЛАТА СВЕТЪ

Днесъ е модата на аеродинамизъма. Това е нова наука, която увеличаването на скоростьта на нашитѣ превозни срѣдства е направило необходима.

Съпротивата на въздуха по отношение на единъ предметъ, който се движи, се увеличава съ квадрата на скоростьта.

Когато тая скорость е слаба, увеличението на съпротавата е нищожно, но щомъ се надминаватъ 30 клм. въ часъ, то става сериозно. А при 100, 200, 300 клм. въ часъ, „обуздаването" на въздуха става съвсъмъ страшно.

Ето защо, модернитѣ ултрабързи влакове иматъ добре изучена аеродинамична форма.

За да имате представа за икономията, която се прави съ това, трѣбва да знаете, че за бързина отъ 160 клм, въ часъ, каквато реализиратъ бързитѣ влакове, за единъ обикновенъ влакъ отъ 6 вагона ще трѣбва двигателна сила отъ 1332 конски сили.

Съ аеродинамичната форма потрѣбната сила е 336 конски сили, или една икономия отъ около 70 на сто.

Знаете ли, че, както изглежда, кафето ни иде отъ Абисиния? Тамъ то расте въ диво състояние и туземцитѣ го употрѣбяватъ отъ незапомнени времена. Думата кафе произлиза, казватъ, отъ Кафера — абисинска провинция.

Всѣка година фабрикантитѣ на играчки за „милионерски деца" въ Америка си съперничатъ по изобретателность.

Между суперъ-луксознитѣ играчки тая година ще споменемъ: единъ водолазъ-комплектъ за дете съ апаратъ за дишане и помпа; единъ малъкъ параходъ съ моторъ, който изминава 30 метра по права линия, завива и се връща тамъ, отдето е тръгналъ; миниатюренъ автомобилъ съ моторъ, който „върви"; обсерватория съ телескопъ; и най-после, малъкъ аеродрумъ съ хангаръ, аероплани и ателие.

Малко смѣхъ:

— Мичо, иди да видишъ кой е въ другата стая, струва ми се, че нѣкой приказва. Мичето се връща следъ малко, на пръсти:

— Татко е тамъ. Спи високо.

Учителката. — Ваню, покажи ми съ пръстъ България на картата, която е закачена на стената!

Ваню: „Мама ми е казала, госпожице, никога да не показвамъ съ пръстъ!"

Дълбоки размишления:

Когато човѣкъ живѣе въ апартаментъ, има два вида съседи: тия, които живѣятъ въ по-горния етажъ и правятъ адски шумъ, и тия, които живѣятъ въ по-долния и постоянно се оплакватъ безъ причина! . . .

На единъ предприемачъ за събаряне сгради въ Иланакъ (с. щ.) се случи следното скжпо приключение:

Получилъ заповѣдь да събори една голѣма сграда, на мѣстото на която щѣла да се строи банка. Когато работата се свършила, той видѣлъ, че работницитѣ . . . сбъркали номера!

— Страшно съмъ разсѣянъ! Постоянно губя по нѣщо . . .

— Това е много неприятно!

— Ето на, онзи день ми бѣше много мжчно; скрихъ си лицето въ ржцетѣ и после не можахъ вече да го намѣря:

Сждията: — Внимавай добре, като отговаряшъ, не казвай нито една невѣрна дума! Каралъ си млѣкарска количка, нали?

Обвиняемиятъ. — Не, господинъ сждия!

Сждията. — Лъжешъ! Видѣли сж те на сѣдалището!

Обвиняемиятъ. — Иззинявайте; азъ карахъ коня, който теглѣше колата.

Очаквайте къмъ края на идущата седмица най-новия романъ отъ ЕДГАРЪ УОЛЕСЪ

НЕУЛОВИМИЯТЪ

Романътъ излиза за пръвъ пѫть на български и е единъ отъ най-увлѣкателнитѣ романи на Уолесъ

Ще го има въ всички агенции на дружество „Стрела"

виде нѣкой отъ нашитѣ кораби.

— По-добре ела въ нешето село, което се намира тамъ дето луната стига до морето. Ще ти дадемъ гостоприемство и не ще има отъ какво да се боишъ. Знаемъ, че корабитѣ днесъ сж съюзници съ ненамцитѣ.

— Готови сме да вървимъ съ тебе.

— Тази госпожица дъщеря ли ти е?

— Не, тя ми е сестра, отговори Морганъ.

— Тя сигурно е толкова смѣла, колкото е и хубава.

— И знае да се защищава, като войникъ.

— Тя е подъ моя закрила и никой не ще посмѣе да я погледне. Сега да ядемъ и да тръгваме.

Индийцитѣ насѣдаха около бѣлитѣ и извадиха отъ торбитѣ си еленово месо, банани и хлѣбъ отъ маниока.

Закуската се свърши мълчаливо и всички се приготвиха за тръгване. Морганъ и Иоланда рѣха задъ главатаря, който, за да подчертае миболюбивитѣ си намѣрения, не имъ взе дори оржжията.

Групата премина една часть отъ гората, като съ мжка си отваряше пѫть и слѣзе къмъ лагуната, дето, на единъ малъкъ плажъ, се намираха хвърлили котва седемь дълги лодки, между които бѣше и лодката на Морганъ.

— Ти ли ни я открадна? попита пиратътъ главатаря.

— Да, отговори индиецътъ съ смѣхъ. Азъ ти я взехъ вчера вечерьта, малко следъ залѣзъ слънце. Като забелязахъ огньоветѣ на твоя лагеръ, тръгнахъ покрай лагуната да видя кой е въ лагера, намѣрихъ лодката ти и я взехъ. Въ сжщность, тя не бѣше твоя.

— Тя бѣше на Камара, отговори пиратътъ.

— Азъ веднага я познахъ и като мислѣхъ, че ти си го убилъ, устроихъ ти засада, за да отмъстя за него.

— Поддържашъ ли още, че азъ съмъ го убилъ?

— Не. Скоро да се качваме.

Карамбитѣ се накачиха въ лодкитѣ, взеха греблата и флотилията се отдалечи отъ брѣга и заплува къмъ северъ.

Морганъ и Иоланда се настаниха въ пирогата на главатаря, която бѣше най-дълга и най удобна.

Надвечерь лодкитѣ стигнаха до устието на една рѣка или каналъ, който изглеждаше, че се съобщава съ морето, понеже течението вървѣше къмъ лагуната.

Индийцитѣ слѣзоха на единъ носъ, накладоха многобройни огньове, за да плашатъ дивитѣ звѣрове и щомъ изгрѣ слънцето навлѣзоха въ пирогитѣ и енергично загребаха.

Къмъ обѣдъ каналътъ изведнъжъ се разшири и на лѣвия брѣгъ се показа едно село

Като чуха виковетѣ на войницитѣ, голѣмъ брой индийци и жени излѣзоха отъ колибитѣ и поздравиха пристигането на малката група, съ викове, които пронизваха ушитѣ.

Пирогата на главатаря спрѣ първа и той помогна на Морганъ и Иоланда да слѣзатъ. После размѣни нѣколко думи съ посрещачитѣ, а като се обърна къмъ Морганъ, каза по испански:

— Ти каза истината, и азъ съмъ много щастливъ.

— Защо? попита пиратътъ.

Камара пристигналъ вчера вечерьта здравъ и читавъ.

— А бѣлиятъ човѣкъ?

— Бѣлитѣ човѣци, искашъ да кажешъ?

— Не, той бѣше само единъ съ индийцитѣ.

— А сега сж двама: вижъ ето ги идатъ.

Двама души се спуснаха отъ една скала, се затичаха къмъ Морганъ и Иоланда, махайк като луди съ ржце.

— Кармо!... извика пиратътъ радостно.

— И донъ Рафаеле!... прибави младот момиче.

— Отде излѣзе този испанецъ!... Казвах че е умрѣлъ!...

— Капитане!... Капитане!... викаше Кармо, който долетѣ като бомба. Спасени!... Спасени! Това е най хубавия день презъ живота ми.

Глава XX

Открадването на Иоланда

Единъ часъ следъ това Морганъ, Иоланда Кармо и Маракаибскиятъ плантаторъ бѣха сс брани въ една широка колиба, турена на тѣхн разположение отъ Камара. Предъ тѣхъ бѣха сло жени две великолепни диви гжски, чудесно от чени, хлѣбъ отъ маниока, менчи и ананаси. Н липсваше дори и едно грамадно шише „кассири" Всички бързаха да узнаятъ, по стечениет на какви щастливи обстоятелства тѣ бѣха успѣл да избѣгнатъ смъртьта; но най-много се чудѣха н неочакваното присжтствие на донъ Рафаеле, за ко гото всички мислѣха, че е удавенъ.

Разказътъ на Кармо заинтересува всички Храбриятъ моржъ и двамата индийци сполучил съ бързо тичане да се скриятъ въ най-гжстат часть на гората, дето Оякулеситѣ не можели д ги преследватъ; после се върнали къмъ рѣкат за да търсятъ Морганъ и Иоланда, но като не г намѣрили, решили да се върнатъ въ селото, за д искатъ помощь и да взематъ нова пирога.

„) Единъ видъ ракия.